

Másolat

(Különbírószág II.) 1.F.K.Ls.16.43 (11.43)

magyar állampolgár!

A német nép nevében!

büntetőügy

D. Mihály mérnök ellen

született:

lakóhelye:

házas, büntetlen

jelenleg nyomozás alatt a berlini büntető bíróság nyomozási intézménye előtt,
NW 40, Alt-Noabit 12a okmányhamisítás stb. miatt.

Különleges Bíróság II. Berlin tartományi bíróságán 1943. április 29-én az ülésen részt vettek:

tartományi bíróság igazgatója Neusel	mint elnök
tartományi bíróság Dr. Ninke	mint ülnöki tisztséget ellátó bíró
tartományi bíróság Dr. Flath	mint ülnöki tisztséget ellátó bíró
állami ügyész Jänichen	mint állami ügyészség hivatalnoka
igazságügyi alkalmazott Meyer	mint a bírósági iroda okmányokat intéző hivatalnoka

Feltesztés:

Az alperes zsidóknak hamis útlevelet és más legitimált iratokat szerzett be illetve készített. Ezért 5 – azaz öt - év börtönbüntetésre és 5 - azaz öt - év polgári jogok gyakorlásának elvesztésére, továbbá az eljárás költségeinek a megtérítésére ítélik el.

Indokok:

A bíróság az alperest vád alá helyezi, a tanuk: Neumann a büntető titkárságról, Jacob, Altenberg, Glasberg, Spektor és Ploschizky kijelentései alapján , valamint a bizonyítékul szolgáló tárgyak szemrevételezése után a következő tényállást állapítja meg:

Az alperes egy magyar orvos fia. Az érettségi vizsga után a Budapesti Műszaki Főiskolán folytatta tanulmányait, és az azt követő időszakban több cégnél tevékenykedett mérnökként, az elmúlt években az elektromos műszaki területen feltalálóként (televízió, hangosfilm, otthoni hangos mozi és filmgramofon)

tevékenykedett. 1924 óta Németországban él egy nővel együtt egy ötszobás lakásban Berlin-Wilmersdorf-ban stb. Két szobát laboratóriumként használt a „Fizikai-technikai Kutatás Tudományos Kísérleti Laboratóriuma Berlin-Wilmersdorf” nevű cégben. Ezen kívül tulajdonosa egy boltnak a házzal szemközti Hildegard utca 31 sz.-ban, amelyet ugyanúgy laboratóriumként és műhelyként használt. A berlin-oladowi telkén is legutóbb technikai eszközöket állított fel.

(1) Az alperes a vállalkozásához főként zsidó tőkét vett igénybe, amelyek a helyi hatóságok engedélyével a zsidó zárolt vagyonokból lettek rendelkezésére bocsátva.

(2) Az alperes vállalkozásaiból többek között egy argentin nő, név szerint Baumann, is részesedett. Ezen kívül a szemtanú Abraham általános meghatalmazással rendelkezett. Az alperes magyar állampolgár. A fent vázolt

...

A fent vázolt gazdasági viszonyok miatt, valamint a súlyosbodó munkaerőhiányból adódott az, hogy az alperes több zsidót alkalmazott gyakornokként és kisegítőként.

(3) A szemtanú nő, Spektor is 1937 óta az alperes alkalmazottja volt titkárnőként havi 120 birodalmi márka fizetéssel, a tanú, Glasberg pedig 1939 óta fizetés nélkül gyakornokként tevékenykedett.

(4) A tanú Altenberg – egykori banktisztviselő – támogatta az alperest üzletkötői illetve jogászai kapcsolatokban, valamint ingatlan- és pénzbefektetésekben. Altenberg, aki 1940 óta az alperesnél dolgozott, havi 100 birodalmi márka fizetést kapott.

(5) A megnevezett 18 hónap óta nem kapott fizetést. A megnevezett tanúk fényképpel ellátott személyi igazolványokkal rendelkeztek, amelyet a „Fizikai-technikai Kutatás Tudományos Kísérleti Laboratóriuma állított ki az alperes aláírásával, amelyben igazolta, hogy a megnevezett személyek a laboratóriumban dolgoztak. – 1942 ismerkedett meg az alperes a tanú Jacobbal, az egykori fogorvossal. A tanú megkísérelte az ugyancsak zsidó apósával együtt kieszközölni a kártevők elleni küzdelemben, hogy saját és apósának-anyósának evakuálását megakadályozza. Az alpereshez fordult azzal, hogy terveiben támogassa őt. 1942 végén azonban kiderült, hogy az eredeti tervet nem lehetett véghezvinni.

(6) Ezért az alperes azt javasolta, hogy a zsidók evakuálását hamisított papírokkal kerüljék el. A tanú Jacob elfogadta a javaslatot, megadta az adatait a papírhoz, hogy azt az alperes a rendőrségnek átadja, mint ahogy ezt más esetekben is már megtette, amelyekben szélhámos zsidókat kihasznált.

(7) A rákövetkező időben segített hamis pecsétek előállításában, amelynél fogva főként a gumi kidolgozását készítette el az alperes számára engedélyezett forma alapján.

(8) Az alperes ezeket a pecséteket használta a zsidók számára kiállított hamis személyi igazolványokhoz.

(9) Így állította elő az alperes az üzemi igazolványokat a nem létező „Híradástechnikai Kutatási Intézet” nevében, kerek pecséttel ellátta, amelyen az említett cég elnevezése, továbbá a megnevezett cég szabadságolási engedélyének igazolása található, valamint a Főélelmezési Hivatal München kijelentkezésre feljogosító igazolása, 114-es szolgálati hely megfelelő szolgálati pecséttel, továbbá rendőrségi kijelentő iratok, amelyek München 7. rendőrségi körzetének pecsétjével vannak ellátva. Az fent megnevezett okmányokat kitalált nevekkal írta alá.

(10) Ezen kívül az alperes beszerzett – az időközben elhalálozott – hivatali segédőt, Kurzhalstól, aki a rendőrfőkapitányságon, a II. ügyosztályon (Idegenrendészeti Hivatal) dolgozott - külföldi útleveleket (mintegy 28-30 darabot) és mintegy 25 német kitöltetlen (biankó) útlevelet, valamint kitöltetlen (biankó) külföldi útlevelet. Kurzhalst az alperes az Idegenrendészeti Hivatalon tett látogatásai alkalmával a kiutazási formalitások engedélyeztetésénél ismerte meg. Kurzhalst ezen alkalmak gyors elintézésénél segítőkész volt, és ezért az alperestől pénzt is kapott. Az alperes Kurzhalst kérésének teljesítése fejében útleveleket is adott, amelyeket a magyar barátainak szerzett be, akik magyarországi nyilaskeresztesekként menekültek és igazolvány nélkül tartózkodtak Németországban. Kurzhalst az útleveleken kívül még okmánybélyegeket is adott az alperesnek, valamint a rendőrfőkapitányság II. ügyosztályának egyik szolgálati pecsétjét. Kurzhalst ezért összesen legalább 1000 birodalmi márkát kapott az alperestől.

(11) 1942/43 évfordulóján az alperes átszöktetett számos zsidót, különösen a nála alkalmazásban álló zsidók és azok ismerősei...

...ismerősei, az említett módon, igazolványképeket adtak át, amelyeket az alperes az igazolványokra és az útlevelekre ragasztott, és a megfelelő pecséttel látta el. A zsidók többnyire hamisított nevet kaptak, amit néhány esetben utólag jegyeztek be. Az alperes ellen egyetlen esetben sem nyújtottak be kártérítési kérelmet.

(12) A kapcsolatokról részleteiben a következő állapítható meg:

Altenberg tanú, aki előreláthatólag Svédországon keresztül Amerikába szóló kivándorlásról tárgyalásokat folytatott, az alperestől két német útlevelet kapott maga és felesége számára, amelyek nem tartalmaztak még személyleírást és az útlevél tulajdonosának az aláírása is hiányzott; továbbá ő és a felesége Arndt néven a „Híradástechnikai Kutatási Intézet” által kibocsátott igazolványokat és szabadságolási iratokat kaptak.

(13) Miután Altenberg ezeket a papírokat kézhez vette, az eddigi Bergenser utcai lakásukat elhagyták a feleségével, levették a zsidó Dávid-csillagot, Gräbendorf/ Teltog körzetében tartózkodtak az 1943. február 12-i letartóztatásukig. Altenberg az alperesnek az útlevelekért, amelyek eredetileg nem kerültek pénzbe, később mégis 500 birodalmi márkát fizetett.

(14) Altenberg egy zsidó nőnek, név szerint Plessnernek adott az alperestől egy céges igazolványt, valamint egy „Híradástechnikai Kutatási Intézet” által kiállított szabadságolási iratot, amiért az alperes 200 birodalmi márkát kapott.

(15) Továbbá az alperes átadott Altenbergnek egy útlevelet a zsidó nő Hinselmann számára, és egy további útlevelet akart a zsidó Dr. Karpan-nak beszerezni. Altenberg 500 birodalmi márkát fizetett minden egyes útlevélért, amit Hunselmann asszonynak és Dr. Karpan-nak adott.

(16) Abraham tanú az alperestől három útlevelet kapott; mégpedig magának, a feleségének és a fiának „von Anders” névre szólóan, továbbá két darab „Fizikai-technikai Kutatás Tudományos Kísérleti Laboratóriuma” céges igazolványt, az alperes nevével aláírva, és Anton von Anders és Werner von Anders névre kiállítva. (fia) A felesége „Híradástechnikai Kutatási Intézet” céges igazolványát kapta Anne-Marie von Anders névre szólóan. Az Ábrahám család levette a zsidó Dávid-csillagot, elhagyta az eddigi lakását és beköltözött az alperes cladowi házába. Itt látogatóként von Anders néven jelentkeztek be és élelmiszerjegyet igényeltek.

(17) Abraham még Silbermann sógorának és feleségének is beszerzett Nordutsky névre szóló „Híradástechnikai Kutatási Intézet” céges igazolványokat.

A tanú Ábrahám fia az alperestől kapott még Lewkowitz barátnőjének „Lehr” névre szóló „Híradástechnikai Kutatási Intézet” céges igazolványt és szabadságolási iratot, hamisított élelmiszerjegy lejelentő iratot és egy rendőrségi kijelentőt. A....

(18) A tanú (nő) Spektor az alperestől saját és anyja részére „Aboltin” névre kiállított (állampolgárság nélküli) német idegeknek járó útlevelet kapott, továbbá a „Híradástechnikai Kísérleti Intézmény” igazolványát; az apja egy útlevel miatt közvetlen kapcsolatba lépett az alperessel.

(19) A zsidócsillagot ettől kezdve nem viselte a nő, másik lakásba költözött és magától értetődően élelmiszerjegyet szerzett be. Ezen kívül az alperesnél dolgozott.

Az alperes egykori alkalmazottja – Notalski- egy svájci ember régi útlevelét kapta meg és eközben Svájcba utazott.

Notalski egyik ismerősnője, a tanú Ploschitsky, akinek a szüleit már evakuálták, az alperestől először 1942 decemberében kapott szabadságot igazolványt a fizikai és technikai kutatásokra – olvashatatlan névvel aláírva, és ezzel utazott rokonaihoz Hamburgba.

(20) Ott azonban nem maradhatott, ezért visszatért Berlinbe. Még egyszer felkereste az alperest, visszaadta a szabadságot igazolványt, és az alperestől egy Fornid névre szóló spanyol útlevelet kapott, amelyet az alperes által írt alá.

(21) A nő „Fizikai-Technikai Kutatás Tudományos Kísérleti Laboratóriuma” üzemi igazolványt kapott, valamint a Fornid névre szóló kijelentkezőt a müncheni Főélelmezési Hivataltól, valamint a fent említett müncheni rendőrségi pecséttel ellátott kijelentőt. Ennek alapján járt neki a normális élelmiszerjegy.

(22) Jakab tanú az alperestől kapott – állítólag saját magát biztosítva - „Fizikai-Technikai Kutatás Tudományos Kísérleti Laboratóriuma” igazolványt a saját nevére (csakhogy „Izrael” kiegészítés nélkül), a feleségének Jakow névre szóló cégigazolványt, valamint Bernsteinen nevű anyósának és apósának egy-egy „Híradástechnikai Kutató Intézmény” igazolványt Berner névre kiállítva. Ezeket az igazolványokat később megsemmisítette.

(23) 1943. február 13-án az alperes üzemében rendőrségi ellenőrzést tartottak, amelyen Neumann bűnügyi titkár is részt vett. Eközben derült ki, hogy a tanúk Ploschitzky, Abraham, és Glasberg, először az első kettő tanú nem tudták igazolni magukat az alperestől átvett útlevelek alapján, a tanú Glasberg nem tudta igazolni a Kempke névre szóló rendőrségi kijelentkezését. Ugyanis Glasberg 1942 tavaszán egy állítólagos Klever bárótól, akit valójában Käfer-nek hívtak, akit ő az alperes üzemében ismert meg, hamis papírokat kapott, ráadásul egy származási igazolványt kapott Kempke névre, egy kijelentőt a Főélelmezési Hivataltól 114-es szolgálati hellyel, Főélelmezési Hivatal München kijelentkezésének igazolását, 114-es szolgálati hellyel, továbbá rendőrségi

kijelentkezést, amely München 77. rendőrségi körzetének pecsétjével voltak ellátva. A laboratórium házkutatásakor a következő tárgyakat koboztuk el:

(24)(25)(26)(27) A pecsétek előállításához szükséges anyagok, különböző bélyegzőpárnák, egy nyomódúcot (klisét) Professor med. Dr. Hecker névvel, egy nyomódúcot (klisét) igazolványoknak, egy nyomósajtót, egy ögen-fűzőgépet és egy nyomdai szedőgépet. Később az alperes íróasztalának átkutatásakor, amely az úriszobában volt, amelyben az alperes az üzleti partnereket szokta fogadni, valamint ebben

(28)(29) ...ebben a redőnyös szekrényben, amelyek zárva voltak, a következő tárgyak voltak: a Fizikai-Technikai Kutatás Tudományos Kísérleti Laboratórium szabadságolási levele Ursula Pfeiffer névre kiállítva és olvashatatlan aláírással, egy kitöltetlen igazolás a müncheni Főélelmezési Hivataltól, 114-es szolgálati hely – szolgálati pecséttel ellátva – és 1943.01.26.-ai dátummal, egy rendőri kijelentőúrlap a 7. Münchener Rendőrkapitányág pecsétjével 43.01.26-ra dátumozva, továbbá Simon Israel nevére szóló Német Birodalom idegeneknek adható útlevele 43.02.05.-re kiállított pecséttel és „Lens” aláírással, továbbá aláírás-másolatok áttetsző papíron, amelyek a „Lens” nevet többször tartalmazzák, valamint igazolványok ceruzás tervei számos zsidó címevel, születési dátumával és igazolványképével, részben személyleírásokkal, végül szám-pecsét és egy dátum-pecsét, amelyeket 43.01.26.-ra igényeltek.

(30) Az alperes tagadja, hogy a tanuknak adott volna a fent felsoroltak alapján igazolványokat és bármiféle hamisításhoz köze lenne. Kurshalséknak ajánlotta fel csupán 1941/42 telén, hogy a magyar barátainak beszerzi a papírokat, de mikor Kurshalsnak egy régi útlevelet adott át, ő azt visszaadta, mivel azt 1933-ban állították ki.

(30a) Kurzhals egy kis idő múlva egy csomagot hozott, amit ő – az alperes – élelmiszercsomagnak vélt. Mivel neki – az alperesnek – azokban a napokban sürgős dolga volt, a csomagot felbontatlanul az úriszobában hagyta és csak amint emlékeztették rá, amikor Kurshals egy hét után visszatért, akkor említette csak, hogy a csomagban útlevelek vannak.

(31) Erre ő (alperes) Kurshalsnak visszaadta a csomagot azzal a megjegyzéssel, hogy nincs több útlevelekre szüksége, mivel a magyar barátai visszatértek a hazájukba. A zsidók vagy közvetlenül Kurshals-szal kerültek kapcsolatba vagy az útleveleket a csomagból lopták ki.

(32) A zsidók hozzáfűzhatték volna, hogy ő (az alperes) valójában antiszemita beállítottságú, és csak bosszúból vádolják őt bűnösséggel.

(33) Az alperes állításaira a bizonyítási eljárás rácáfol. Altenberg, Abraham, Fleschitzky, Spektor és Jacob tanúk egybehangzóan és hitelesen tanúsították, hogy a fent említett okmányokat az alperestől kapták.

(34) Nem fordulhatott elő, hogy a zsidó tanúk óvatosságból cselekedtek volna, mindenesetre a szóban forgó esetben nem kétséges, hogy a zsidók adatai megegyeznek.

(35) A tanúk kijelentései nagyon szemléletesek voltak és nem keltették semmi esetre sem azt a benyomást, hogy előzőleg egymással összebeszéltek volna.

(36) A tanúk az alperessel szemben nem tanúsítottak ellenséges hozzáállást, hanem inkább őt (az alperest) részben jótevőjüknek tekintették, aki őket a foglalkoztatással egyidejűleg az evakuálástól is megóvta.

(37) (38) (39) Abraham tanú megkísérelte ártatlanul elmagyarázni, hogy az alperes lakásában találta Baumann nevére kiállított tartózkodási engedély fényképének másolatát, amely nyilvánvalóan egy útleveletről származott és az alperest terheli ennek elkövetése, és arra is utalt (Abraham), hogy Baumann-né aktáiban lehetett ez a fényképmásolat, amelyet az alperes a teljeskörű meghatalmazásának megszüntetése alkalmával Baumann-néra ruházott át.

A tanúk...

(40) A tanúk máskülönben igyekeztek nem zavarni feleslegesen az alperest, és a kártérítés kérdésében, amelyet az alperes kapott az útlevelekért, tartózkodók voltak, és ezzel a kérdéssel nem hozakodtak elő, ami kézenfekvő lehetett volna.

(41) (42) Ráadásul a zsidó tanúk kijelentései egy meghatározott ponton, már ami az útlevelek származását illeti, teljesen egybecsengett, hogy az adatok, amelyeket Kurzhals hivatali segéd röviddel a halála előtt – de szellemi egészségének tudatában – éppenséggel hiteles úton-módon Neumann-nal szemben követett el, miután az alperesnek kérésére a fent nevezett útleveleket, okmánybélyegeket és pecsétet átadta.

(43) Jóllehet, el kell ismerni, ha Kurzhals a zsidókkal együtt dolgozott volna, nagy érdek fűződött volna ahhoz, hogy ezt elhallgassa, mert ez esetben büntetés nagyobb lett volna.

(44) Mindenesetre minden támpont hiányzik, hogy Kurzhals a zsidókkal kapcsolatba lépett volna, Kurzhals nyilatkozatában egyszerűen és meggyőzően mondta el, hogyan ismerkedett meg az alperessel, és hogy a továbbiakban hová fejlődött az ügye részleteiben.

(45) Ezzel szemben az már elejétől kezdve hiteltelennek tűnt, hogy az alperes a csomagot, amiről azt feltételezte, hogy élelmiszert tartalmaz, egy hétig bontatlanul hagyta.

(46) Az előbb említett személyek adatai azonban minden kétséget kizárva bizonyítják, hogy az objektív rátalálás, amire az alperes egyáltalán nem adott értelmes magyarázatot, miért tették volna zsidók ezeket a hamisításhoz szükséges tárgyakat kifejezetten részben az íróasztalra és a redőnyös szekrénybe, és nem érthető, mert nem tudhatták előre, hogy az üzemben 1943 február 13-án sürgősségi átkutatás lesz.

(47)(48) Az, hogy ezen a napon a hamisításban meglepték vagy megzavarták volna, lehetne magyarázat arra a tárgyra, amelyeket a laboratóriumban rejtettek el és előkerültek, de nem azokra a dolgokra, amelyeket az íróasztalról illetve a redőnyös szekrényből kerültek elő.

(49) Kihangsúlyozandó, hogy az alperes íróasztalában találták Ploschitsky tanú (nő) szabadságot iratát Pfeiffer névre kiállítva, amelyet a tanú is elismert.

(50) (51) Az alperes azt a magyarázatot adta, hogy az irat egy korábbi alkalmazottjának az irata volt, míg Ploschitzky tanú, akinek a képe az igazolványon volt, ezt azzal indokolta, hogy az iratot a már említett hamburgi utazásához kapta az alperestől, és ezt később visszaadta az alperesnek, mivel fölösleges volt.

(51) Csak ebben a pillanatban változott az alperes hozzáállása, amikor a szabadságot iratot kézbe vette és látta a visszaélés nyomait.

(52) Abraham tanú és fiánál, valamint Ploschitzky tanúnál ugyanúgy találtak az alperes által aláírt „Fizikai-technikai kutatás Tudományos Kísérleti Laboratóriuma” céges iratokat, minden esetben hamisított névre kiállítva.

(53) Ebből egyértelműen következik, hogy az alperes a zsidók álcázásában közreműködött.

(54) Az alperes még mindig azt nem meggyőző magyarázatot adta, hogy az üres iratokat próbálkozás céljából látta el kézjeggyével, amelyek azután elvesztek, ...

(55) elvesztek látszottak. Az, hogy egy ilyen halom - próba aláírásokkal ellátott - iratot nem semmisített meg, alperes intelligenciájával nem összeegyeztethető.

(56) Ezek után a bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a tényállás – melyet előzőleg megállapított – megtörtént.

(57) Ezzel szemben nincs döntő jelentősége, hogy Jacob tanú, aki az ária származását igazolta, valóban csak az irat miatt működött közre vagy nem. Máskülönben az alperes még tartozik azzal a közelebbi magyarázattal, hogy Jacob miért tartózkodott nála.

(58) Hasonlóképpen kevés a jelentősége annak, hogy Glasberg tanú birtokában voltak hamisított papírok, melyeket részben az alperes hamisításaival egyeznek meg, amelyek az alperes számlájára írhatóak. (Az élelmiszerjegy kijelentőjét ugyanúgy az Főlelmezési Hivatal München állította ki, a rendőrségi kijelentő iraton ugyanaz a müncheni rendőrkapitányság pecsétje látható a 7-es számmal.

(59) Különben is mindkét élelmiszerjegy kijelentőjének másolata esetében az alperesnél talált irat nem egyezik meg a tanúknál találtakkal. Amennyiben külsőleg egybeesések előfordulnak, azt azzal lehet magyarázni, hogy az alperes látta Glasberg hamisított papírjait a laboratóriumban, ahol ezeket tárolták, vagy az alperes von Klever báróval, akitől Glasberg a papírokat kapta, összedolgozott.

(60) Végül a fenti bizonyítások nem teljes bizonyossággal tudják megrendíteni az alperes indítókának tekintetében az erre vonatkozó kijelentéseket.

(61)(62) Nem egyértelmű, hogy az alperes a zsidókkal együttérzésből cselekedett, vagy saját érdekből, vagy csupán az olcsó munkaerőt akarta megtartani, vagy pénzügyi okai voltak.

(63)(64) Kizárni egyik megnevezett okot sem lehet. Az alperes által elkövetett antiszemita igazolások sok évre nyúlnak vissza.

(65) Az utóbbi időben az alperes anyagi nehézségekkel küzdött, és ebből adódott, hogy olyan helyzetbe került, hogy Altenbergnek nem tudott fizetést adni.

(66) Végezetül az is elgondolkodtató lehetne, hogy az alperes ilyen jellegű hamisított iratok technikai előállításában érdekelt volt, és emiatt cselekedett. (figyelemre méltó)

(67) Az alperes a tetteit eleitől fogva tudatának teljességével vitte véghez, és lépésről-lépésre hajtotta végre. (érthetetlen!!)

Az 1942 május 17-i büntető rendelet 3.§-a alapján az alperes árulást követett el, amelyben határátlépéshez szükséges iratokat vagy ennek megfelelő formanyomtatványokat hamisított, illetve hamisításokat készített, továbbá ilyen iratokat a hatóságok megtévesztésére másoknak átadott, valamint ezen iratok

előállításához szükséges tárgyakat (pecsét stb.) jogosulatlanul szerzett be. (1.2.3. bekezdés)

(68) Továbbá hamisított szabadságotlasi iratokat, élelmiszerjegy lejelentőket, és lepecsételt rendőrségi kijelentő nyomtatványokat állított elő, tehát egészben vagy részben súlyos okirathamisítást kísérelt meg. (§§ 268, 43. bekezdés, Büntetőtörvénykönyv) A fent nevezett okiratokat a zsidó elfogadói egyértelmű közreműködéssel az alperessel

az alperessel az ismertetett esetekben hasznosították, illetve az alperes tőlük hasznot húzott, még pedig vagyon tekintetében előnyt szerzett (konkrétan az élelmiszerjegyek és a vasúti menetjegyek értékesítésével). Nem kell bizonyítani és nem szükséges megállapítani, hogy az alperes minden bizonnyal vagyon tekintetében előnyhöz jutott.

(69) A céges igazolványok esetében nem jutott el a tényállás a teljes bűncselekményig, mivel a zsidók ezeket nem használták fel, másrészt ezek az igazolványok evakuálás előli menekülés esetére szóltak és nem érintették a vagyongyarapodást. Eszerint csak egy egyszerű okirathamisítás jöhet szóba, melynek megkísérlése nem számít büntetendőnek (§§ 267, 43. bekezdés 2 Büntetőtörvénykönyv). Mindkét egymást követő cselekménysorozat metszik egymást, a cselekményegységben fedik egymást. (75§ Btk.) A büntetést a szigorított büntető rendelet alapján kell kiszabni.

A büntetés kiszabásánál a következőket kell figyelembe venni:

(70) Az alperes súlyosan büntetendő energiát fektetett a napra* és cselekedetei hozzájárultak a fajpolitikai intézkedések akadályoztatásához, amelyeknek nagy jelentőségük van. Tisztában volt azzal, hogy a zsidók az ismertetett iratokkal az ellenük irányuló rendeleteket akarták megszegni.

Tevékenységet kétségtelenül folytatta volna, ha a rendőrség nem lépett volna közbe. Az alperes éppenséggel egy magyar ember, aki évek óta élvezzi a német vendégszeretetet, alkalma lehetett arra, hogy a vendéglátó ország törvényeit beartsa. Másrészt kétséget kizáróan megállapítható, hogy nyereségvágyból cselekedett, azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy az alperes súlyos májgondokkal küzd, és a fegyházi tartózkodás rossz hatást tenne rá. Minden körülményt figyelembe véve a bíróság 5 év fegyházbüntetést szab ki. Az alperes becsstelenül cselekedett. A polgári jogoktól 5 éven át megfosztják (§52 Btk.) Mivel az alperes cselekedetét nem ismerte el, az előzetes letartóztatás nem szabható ki. (§60 Btk.)

A költségek elszámolása §465 Btk. alapján.

lejegyezte: Neusel Dr. Ninke Dr. Flath

hitelesítette:

lejegyezte: Borchert, bírósági alkalmazott, a helyi iratokkal foglalkozó
hivatalnok

pecsét

Berlini Törvényszék

*(*szerintem helytelen a Tag, itt inkább Tat a jó: tette-fordító)*

fordította: Scherzinger Mária

lektorálták:

